

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 3T/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011626
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Mihaláková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7219011626.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Sone Mihalákovvej a prísediacich Zlatice Fabovej a Dušana Pracka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. 3. 2020 v Košiciach takto

rozhodol:

obžalovaná
I. H., nar. XX. 4. XXXX v H., bytom H. - L., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS J.

je vinná, že

v H. v období od 2. 2. 2016 do 26. 9. 2017 v úmysle získať neoprávnený majetkový prospech zneužila dôveru poškodených manželov M. H. a F. H., pričom pod zámenkou poskytnutia pomoci v konania vo veci pozbavenia spôsobilosti na právne úkony, ustanovenie opatrovníka pre matku poškodeného F. H. a jej umiestnenie do zariadenia pre seniorov, prepisu majetku na deti poškodených, vylákala od poškodených finančné prostriedky v celkovej sume 39 280,92 eur, ktoré poškodení na základe jej pokynu z dôvodu potreby úhrady rôznych súdnych poplatkov, pokút, ako aj na základe e-mailových správ zasielaných doposiaľ nestotožnenou osobou poškodeným na -mailové adresy a@b.c <mailto:a@b.c> a a@b.c <mailto:a@b.c> z e-mailovej adresy a@b.c <mailto:a@b.c>, v ktorých osoby vystupujúce ako sudkyňa E. a N. potvrdzovali nutnosť úhrady poplatkov a pokút v konaniach, ktoré mali prebiehať v súvisiacich s matkou poškodeného, postupne v rôznych pobočkách subjektu Y. banka, a.s. v H. ukladali peňažnú hotovosť v rôznych sumách na ňou uvádzaný bankový účet súdnej inštitúcie číslo N XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorý však v skutočnosti patril jej maloletej dcére R.H., z ktorého po prijatí hotovostných vkladov v rôznych sumách od poškodených, ako disponent k tomuto bankovému účtu, v rôznych pobočkách Y. banky alebo v rôznych bankomatoch postupne vykonala hotovostné výbery v rôznych sumách prostredníctvom platobnej karty vydannej k tomuto bankovému účtu, ktorou zároveň uhrádzala aj platby za tovar alebo službu u rôznych obchodníkov, teda finančné prostriedky použila na súkromné účely, čím spôsobila M. H., nar. XX. 6. XXXX a F. H., nar. XX. 6. XXXX, obaja trvale bytom H., E. č. XXX/X škodu v celkovej výške 39 280,92 eur,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu,

tým spáchala

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona.

Za to jej ukladá :

Podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 5 Tr. zákona a per analogiam podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 52 (päťdesiatdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ju zaraďuje do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť škodu F. H., nar. XX. 6. XXXX a M. H., nar. XX. 6. XXXX, obaja bytom H., E. X vo výške 39 280,92 eur (tridsaťdeväťtisícdeväťstoosemdesiat eur a deväťdesiatdva centov).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkazuje poškodených F. H. a M. H. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na začiatku hlavného pojednávania bola obž. I. H. poučená podľa príslušných ustanovení Tr. poriadku vrátane ust. § 257 o práve urobiť prehlásenie o vine, resp. nevine a o následkoch súdom prijatého vyhlásenia o priznaní viny.

Obž. I. H. vyhlásila, že je vinná zo žalovanej trestnej činnosti a predsedníčku senátu jej boli položené otázky podľa ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku, či
d/ bola ako obžalovaná poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby,
f/ rozumie právnej kvalifikácii skutku zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona,
g/ bola oboznámená s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, ktorý sa jej kladie za vinu,
h/ sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona,

na ktoré odpovedala jednotlivovo vždy „áno“.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej o priznaní viny, súd ho prijal uznesením a súčasne rozhodol, že dokazovanie sa na hlavnom pojednávaní vykoná už len pre výrok o treste a výrok o náhrade škody.

Obž. I. H. nevyužila právo odoprieť výpoveď a odpovedala na otázky týkajúce sa jej osobných pomerov. Uviedla, že je slobodnou matkou dvoch maloletých detí, od 4. 10. 2017 je vo výkone trestu odňatia slobody, získala tri disciplinárne odmeny. Po výkone trestu si chce dokončiť odborné vzdelanie, zamestnať sa a keďže nemá úspory, formou splátok uhrádzať škodu, ktorú spôsobila a to popri iných už splatných záväzkoch.

K rozhodovaniu o náhrade škody súd vykonal dôkaz prečítaním výpovedí poškodených, pretože sa hlavné pojednávanie konalo v ich neprítomnosti, na ktoré boli riadne a včas predvolaní a na súd sa neustanovili. Z výpovedí poškodených F. H. a M. H. súd zistil, že si voči obžalovanej uplatnili nárok na náhradu škody vo výške 39 445,00 eur.

V súvislosti s výrokom o treste súd oboznámil listinné dôkazy a to charakteristiku obžalovanej, ktorá bola vypracovaná dňa 28. 7. 2019, odpis registra trestov, podstatný obsah z pripojených spisov.

Obž. I. H. začala dňa 4. 10. 2017 vykonávať trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorý jej bol uložený za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, v súčasnosti pokračuje vo výkone trestu odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka, ktorý jej bol uložený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a po jeho výkone začne dňa 4. 4. 2021 vykonávať súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorý jej bol uložený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Obžalovaná nastúpila výkon trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS H., následne bola premiestnená do ÚVTOS N. a od 12. 2. 2019 sa nachádza v ÚVV a ÚVTOS J.. Adaptačný proces mala prerušovaný z dôvodu častých eskort na vyšetrovacie úkony, resp. súdne pojednávania. Počas pracovného zaradenia bola jej

pracovná morálka hodnotená kladne, získala disciplinárnu odmenu a na súčasnom pracovisku kvalitným a zodpovedným výkonom práce si vytvára podmienky pre udelenie disciplinárnej odmeny. Obžalovaná sa správa na požadovanej úrovni, voľný čas využíva zmysluplne, ťažko znáša odlúčenie od svojich detí.

Obž. I. H. má 35 rokov, v registri trestov má od r. 2011 osem záznamov, vo všetkých prípadoch ide o trestné činy podľa § 221 alebo § 222 Tr. zákona. Prvé dve odsúdenia z r. 2011 už majú fikciu zahľadania a rovnako aj odsúdenie z r. 2016.

Vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 101/2012 bola obžalovaná právoplatne podmienične odsúdená dňa 18. 2. 2013, v skúšobnej dobe sa neosvedčila, bol jej nariadený výkon trestu v trvaní 1 rok, ktorý začala vykonávať v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia dňa 4. 10. 2017.

Vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 81/2015 bol zrušený rozsudok zo dňa 23. 10. 2015 vo výroku o treste a rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 8T 42/2016 zo dňa 8. 9. 2016 bol obžalovanej uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka. Aj tento rozsudok bol zrušený vo výroku o treste a rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T 107/2015 zo dňa 30. 4. 2018 jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

V súčasnosti obžalovaná vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6T 53/2017 zo dňa 30. 6. 2017.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo základných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v ust. § 34 a nasl. Tr. zákona. prihliadal predovšetkým na okolnosti spáchania trestného činu, osobné pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy.

V teraz prejednávanej veci obžalovaná dokonala zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona dňa 26. 9. 2017, pričom za zločin podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona bola právoplatne odsúdená dňa 23. 10. 2015 vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 81/2015.

Podľa § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Páchateľovi zločinu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona možno uložiť trest odňatia slobody na tri až desať rokov.

Pri opätovnom spáchaní zločinu sa podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu, t.j. z rozdielu 10 rokov - 3 roky čo predstavuje 84 mesiacov (120-36), je polovica 42 mesiacov, ktorá sa pripočíta k 36 mesiacom, čo predstavuje zvýšenú spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu - 78 mesiacov.

Pretože súd bol povinný uložiť obžalovanej trest s použitím ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, pričom takto upravenú trestnú sadzbu považuje za neprimerane prísnu, použil ustanovenie § 39 ods. 4 per analogiam Tr. zákona.

Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR v trestných veciach č. R 44/2017 ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno vyššie uvedené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a monori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že teraz súdený trestný čin obžalovaná spáchala pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku vo veci Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T 107/2015 zo dňa 30. 4. 2018.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu.

Súhrnný trest možno uložiť iba v prípade viacčinného súbehu. Viacčinný súbeh niekoľkých trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v medziobdobí medzi okamihom spáchania prvého z nich a okamihom spáchania posledného z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a.

Podľa § 353 ods. 8 Tr. poriadku trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Vo veci Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T 107/2015 je okamihom spáchania skutku apríl 2014, trestný rozkaz bol obžalovanej doručený dňa 10. 2. 2016, po podaní odporu súd rozhodol vo veci odsudzujúcim rozsudkom dňa 30. 4. 2018.

V teraz súdnej veci je okamihom spáchania skutku dátum 26. 9. 2017. Keďže medzi okamihom spáchania skutku apríl 2014 (3T 107/2015) a okamihom spáchania skutku 26. 9.2017 (3T 86/2019) bol obžalovanej dňa 10. 2. 2016 doručený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T 107/2015, nejedná sa z časového hľadiska o viacčinný súbeh, preto jej nebol uložený súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a/ trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

S poukazom na vyššie uvedené ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona predstavuje u obžalovanej dolná hranica trestu odňatia slobody po jej zákonnej úprave 78 mesiacov. Obžalovaná je špeciálnou recidivistkou , teraz súdenú trestnú činnosť páchala napriek tomu, že už bola predtým 3-krát odsúdená k podmieneným trestom odňatia slobody a 1-krát na nepodmienený trest odňatia slobody a to len tri mesiace pred začiatkom páchania tejto trestnej činnosti. Súd bral na zreteľ v prospech obžalovanej tú skutočnosť, že aktuálny výkon trestu odňatia slobody by mala ukončiť dňa 4. 4. 2024 a je slobodnou matkou dvoch maloletých detí.

Na základe už uvedeného súd za použitia per analogiam ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona mimoriadne znížil trest odňatia slobody obž. I. H. zo spodnej hranice 78 mesiacov na 52 mesiacov, pre výkon ktorého ju zaradil do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, pretože nebola posledných desať rokov pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Medzi škodou, ktorá vznikla poškodeným a konaním obžalovanej je príčinná súvislosť. Poškodení si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, preto súd uložil obž. I. H. povinnosť ju nahradiť v rozsahu, ako bola preukázaná a žalovaná. Poškodených so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody v súlade s ust. § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Košice II. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Košiciach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom

smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.